

וורשו, 14.5.33

לוי היקר -

סלפנתי אליך להוטל שלך באותו יום של הפגיזה עם החלוצ

ואמרו לי שכבר נסעת. שכחת כנראה שהעיקר עוד חסר מן הספר -

לא דברנו על הבחירות לקונגרס ולא קבענו ישיבה עם שאר חלקי

הגוש. אני נוסע מכאן בעוד ימים אחדים, ויש הכרח לסדר או

לנסות לסדר את הדבר לפני לכתי מכאן. הגליון האחרון של

"פאלק און לאנד" הגדיל עוד יותר את דאגתי. אני רואה שההסכם שלנו

על שביחת נסך הוסר - ושוב מתנפלים על ה"איחודניקים" (גם סגנון

זה מכליא). יש צורך לברר באופן דפניסיבי את הולכייה יחד או לא.

יש לי רושם מכאיב שהדיבורים והסידורים שאנחנו עושים לחוד -

ועמדת העתון פאלק און לאנד לחוד. יתכן שיש כאן אי-הבנה כצדי.

אני הבינתי את שיחתך אתכם לפני יצאי לליטא ולסביה, שהמלחמה

נפסקה עד שוכי, ומירוה הדבר אינו שעם טובי מחדשים את המלחמה,

אלא שעם טובי מנסים לסדר שלום איתן לכל הפחות עד הקונגרס

ועד בכלל. מערכת העתון מתנהגת אחרת. חסייתי גדולה עוד יותר,

לאור טאני יודע סאפער בלי כל פקפוק והיסוס לסטוך על כנותך

הנוחלסת. אם גם יפול הצורל וגצטרך לעמוד זה כול זה כמחנגדים

פוליטיים ואיריאולוגיים - ועדיין איני מאמין שיש הכרה בכך -

אני מקוה שתמיד נפגש בחברים המכבדים איש את אחיו ואינם כמילים

דומי בכוונות וביושר של השני. חוסש אני שבימים אלה יעשו כצרכם

מעשים מכריעים שקשה יהיה לתקנם אח"כ, ואני מבקשך לאפשר בשנים

שלושת הימים הקרובים פגישה משותפת למען הביא לידי בירור סופי

את השאלות העומדות על הפרק.

שלך

ד. בן-גוריון